

Gdzie wypoczywali dawni mieszkańcy Opola?

Miasto

Kultura

12.07.2024 g. 08:00



Opole na przestrzeni wieków nazywane było „zielonym miastem”. Wynikało to z dużej liczby terenów zielonych znajdujących się w samym mieście i jego okolicy. W Opolu nie brakowało również kąpielisk i innych miejsc służących wypoczynkowi i rekreacji.

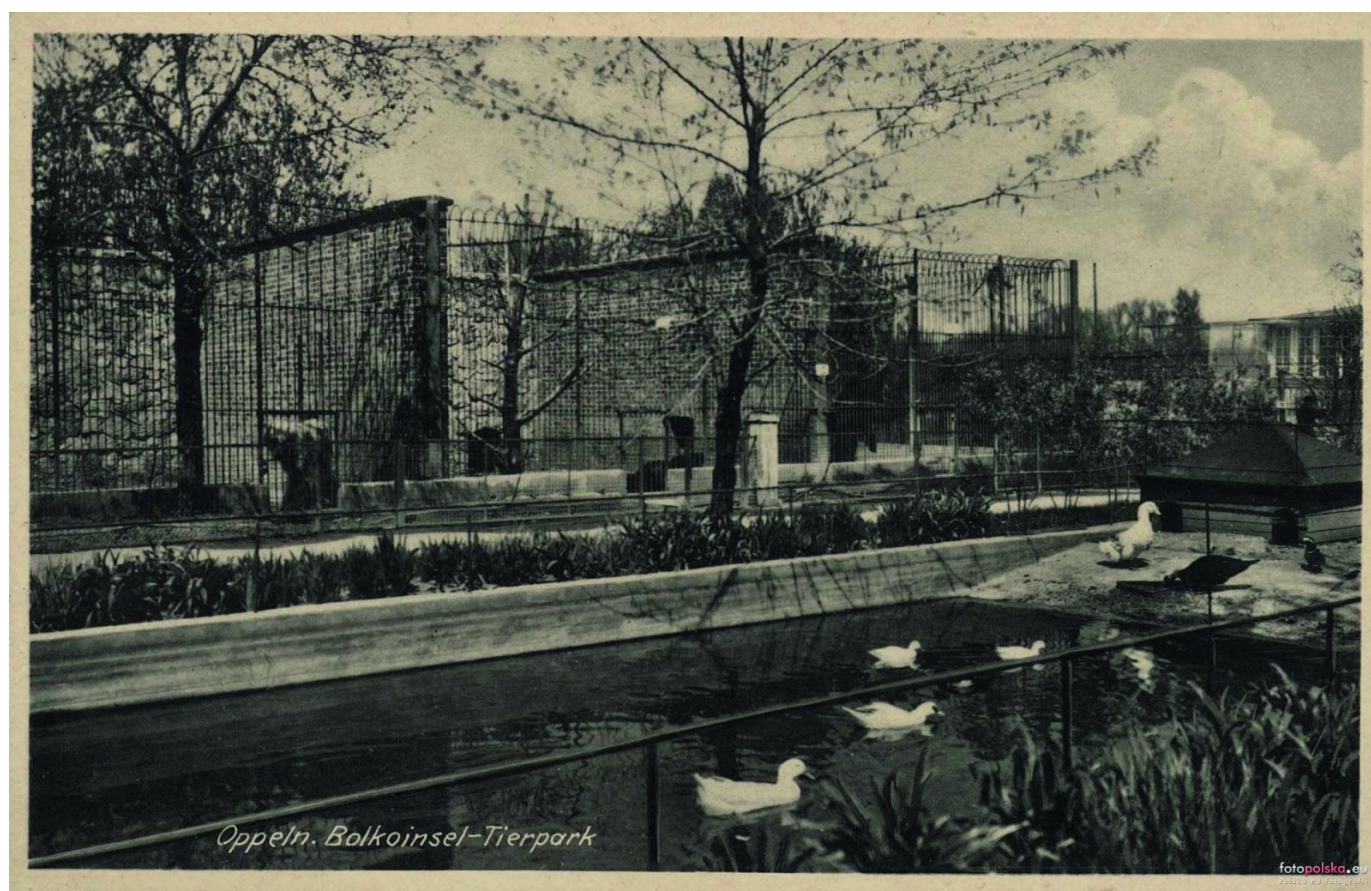


Od zawsze piękna

Największym terenem zielonym i jedną z najbardziej charakterystycznych części miasta była Wyspa Bolko, przez wieki należąca do opolskich franciszkanów. Wyspa bardzo długo nie była częścią Opola i stanowiła cel dalekich podmiejskich wycieczek. Niewiele osób zdaje sobie sprawę, że w granicach Opola znalazła się dopiero w 1910 roku, kiedy to przystąpiono do jej uporządkowania i stworzenia na niej parku Ludowego (Volkspark). Park otwarto uroczyście w 1913 roku i ofiarowano go symbolicznie Cesarzowi Wilhelmowi II z okazji 25-lecia jego panowania. W drugiej dekadzie XX wieku na wyspie zbudowano schronisko młodzieżowe i elegancką restaurację w miejscu dzisiejszej „Laby”. Przed restauracją można było w ciepłe, pogodne dni pływać łódkami i gondolami. Na wyspie znajdowały się również place zabaw do gry oraz mały basen dla dzieci.

Miejski zwierzyniec

Na początku XX wieku na Wyspie Bolko założono Park Zwierzęcy (Tierparkverein), który w 1932 roku przekształcono w ogród zoologiczny. Rok później opolskie zoo liczyło już 114 zwierząt, w tym szopy, kuny, małpy, sarny oraz egzotyczne gatunki ptaków, które były chlubą opolskiego zwierzynca. Wkrótce w zoo pojawiły się również niedźwiedzie i lwy. Do samego końca niemieckiej władzy w Opolu ogród zoologiczny cieszył się niesłabnącą popularnością. Jego ponowne otwarcie miało miejsce po II wojnie światowej w 1953 roku. Co ciekawe, do zoo można było się wtedy dostać jedynie za pomocą promu lub łódkami. Znany nam do dzisiaj most spacerowy (obecnie imienia Ireny Sendlerowej) oddano do użytku dopiero w 1956 roku.



Niezwykły staw zamkowy

Lubianym przez opolan miejscem wypoczynku był przez kilka dekad park zamkowy (Schlosspark) oraz przylegający do niego staw. Świadczą o tym liczne pocztówki obrazujące uroki tego miejsca. Park był prawdziwą ozdobą Opola o którą dbano pieczołowicie, sadząc drzewa i egzotyczne okazy roślin. Na tym terenie znajdowała się wieża widokowa oraz skalna grotta. Ozdobą parku było również popiersie Junony wykonane z opolskiego cementu i nagrodzone podczas paryskiej Wystawy Światowej w 1867 roku. Dziś jego replikę możemy oglądać wśród zieleni nad Odrą. Park zamkowy zniknął ostatecznie z krajobrazu miasta na przełomie lat 20. i 30. XX wieku, wraz ze zburzeniem zamku i przebudową gmachu rejencji opolskiej. Więcej szczęścia miał pobliski staw z drewnianym Domkiem Lodowym, który kilkakrotnie przebudowywany, przetrwał do naszych czasów. Dawniej na stawku można było się poślizgać na łyżwach. Odbywały się tu również łyżwiarskie zawody sportowe.



Kąpieliska miejskie

Ważnym miejscem wypoczynku był lasek ciągnący się wzdłuż Odry na Wyspie Pasięce, przyłączonej do Opola w 1891 roku. To tam znajdowało się najpopularniejsze w mieście rzeczne kąpielisko. Kąpać można było się również w wyznaczonym miejscu w Młynówce. W roku 1904 dorośli płacili za jednorazowy wstęp na kąpielisko miejskie 10 fenigów, dzieci – 5. Na terenie kąpieliska dbano o przestrzeganie określonych zasad – kąpiel bez odpowiedniego stroju była zakazana. Zwolennicy kąpiei zdrowotnych przychodzili z kolei do łaźni miejskiej mieszczącej się przy dzisiejszej ulicy Reymonta, w której po kąpiei serwowano kefir po 25 fenigów za 1,5 litrową butelkę.

Wycieczki do Winowa

Po I Wojnie Światowej władze miejskie nabyły w podopolskim Winowie las sosnowy o powierzchni 11 hektarów. Winów leży zaledwie kilka kilometrów na południe od centrum Opola, na wzgórzu, które jest najwyższym punktem widokowym w całej okolicy. Stąd niezwykła popularność tego miejsca wśród opolan, którzy tłumnie odwiedzali las miejski oraz elegancką restaurację mieszczącą się w okazałej willi nazywanej „Dworkiem Księżnej Luizy”. Można tu było skorzystać ze ścieżek spacerowych, toru saneczkowego, a nawet wyciągu dla szybowców.



Opracował: Łukasz Śmierciak

Na podstawie: „Od opola do Opola. Popularna historia miasta” prof. Anny Pobóg-Lenartowicz oraz „Opole przełomu wieków XIX/XX” dr. Macieja Borkowskiego.

Zdjęcia i stare pocztówki pochodzą z serwisu: fotopolska.eu

Dane kontaktowe

[Wydział Promocji](#)

Tagi

Dawne Opole

historia Opola

Opole i kropka